

nævnes mange Eksempler paa Finansloven, hvor Staten optræder paa en ganske anderledes human Maade, naar der er Tale om, at den skal være Forsørger. Det er jo saaledes, at det billigste Arbejdsredskab man har, er i Grunden selve Arbejderen. Naar der sker Brud paa en Maskine, bliver det en ganske anderledes dyr Historie for Staten. Paa samme Side af Tillægsbevillingsloven kan man se, at der, fordi et af Statens Skibe har faaet en Kevne i en Dampmaskines Cylinders, forlanges 9—10,000 Kr. — tror jeg, det er — dertil. Men her, hvor der er Tale om to Arbejdere, som have sat Livet til, er det kun 400 Kr. en Gang for alle. Saaledes synes jeg ikke, at Staten bør ræsonnere, og jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Minister at tage under fornøjet Overvejelse, om vi ikke kunde stille os paa en mere human Maade over for disse efterladte.

Her paa Tillægsbevillingsloven forlanges under Krigsministeriet et Beløb af omtrent 85,000 Kr. i Anledning af de smitsomme Sygdomme, som ere fremkomne paa Sølvadens Kaserne sidste Sommer. Det er jo foranlediget derved, at det Mandskab, som ligger paa denne Kaserne, maatte lægges i Vejrs paa Fælleden, og der er saa foretaget Udrensning, Desinfektion paa Kasernen, og alt dette har, som sagt, medført denne meget store yderligere Udgift. Det er naturligtvis noget, som vi allesammen kunne være glade ved, at den højtærede Minister har fundet sig foranlediget til at forbedre Sundhedsforholdene henne paa Kasernen, men det har jo desværre vist sig, at han ikke har haft Held i sine Bestræbelser, idet nemlig den alvorlige Sygdom, som den Gang herskede paa Kasernen, og som kostede 2—3 Mennekeliv, tror jeg, det var, nemlig Rygmarvstufus, atter har vist sig paa Kasernen, og jeg synes, at Sundhedsforholdene derhenne ere af en saa daarlig Bestaffenhed, at det fortjener at tages under den aller alvorligste Overvejelse, hvad der er at gøre. Det er ikke alene denne Sygdom, Meningitis, som hersker derhenne, men det er ogsaa adskillige andre Sygdomme. Det oplyses her i Anmærkningerne, at der f. Eks. af Starlagensfeber sidste Sommer er forekommet 16 Tilfælde, saa vidt jeg husker. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Krigsminister, hvad han agter at gøre for at forbedre Sundhedsforholdene paa denne Kaserne. Det er jo saa, at de unge Mennesker ikke kunne slippe fri for Værnepligten, de skulle møde, de tvinges til at lade sig indlogere paa Kasernen, og naar de ikke kunne blive fri derfor, mener jeg, at det er

vor Pligt at sørge for at skaffe saa gode Sundhedsforhold som muligt, saa at de unge Mennesker ikke ere udsatte for at faa disse smitsomme Sygdomme, som jo i mange Tilfælde have medført Døden. Og det kan ikke nægtes, at en saadan Kaserne, som synes at være Hjemsted for saa mange farlige smitsomme Sygdomme, ogsaa indeholder en Fare for Byens Sundhed. Navnlige ser det ud til, at den overordentlig farlige Sygdom, Rygmarvstufus, har Hjemsted paa denne Kaserne. Jeg synes derfor, at man ogsaa af Hensyn til Kommunens Sundhedstilstand burde tage kraftigt fat for om muligt at faa de smitsomme Sygdomme paa Sølvadens Kaserne helt udryddede.

Svend Høgsbro: Det er en Post paa det foreliggende Lovforslags § 20, som giver mig Anledning til at rette en Forhørs- og Spørgsel til den højtærede Justitsminister. Der findes nemlig der under Nr. 6, „Andre Udgifter ved Justits- og Politivæsenet“, en Post paa 20,000 Kr., og naar man ser efter i Anmærkningerne, Tillæg A., Sp. 3409—10, viser det sig, at disse 20,000 Kr. ere bestemte til forskellige Kommissioners Virksomhed, som have været nedsatte i Arets Løb, og deriblandt ogsaa til en af de Kommissioner, som have været ledede af Byfoged Søllov. Værdige Medlemmer ville erindre, at Tillægsbevillingslovens 2den Behandling den 27de Marts i Fjor gav Anledning til en ret livlig Forhandling om denne Mands Kommissionsvirksomhed, og den har jo ogsaa været Genstand for Omtale i Aar, nemlig ved 1ste Behandling af Varetægtsloven. Ved den nævnte Tillægsbevillingslovs Behandling i Fjor afviste den daværende Justitsminister jo ret overlegent de Angreb, som her fra Tingets Side rettedes mod denne Forhørsvirksomhed, idet han dels sagde, at der ingen Klager vare fremkomne fra dem, som skulde have lidt derunder, og dels, at der „meget sjældent“ havde fundet Paaanmelding Sted af denne Forhørsdommers Virksomhed, og at der ingen Tilbagekaldelse forelaa af de Tilstaaelser, som han havde fremaldt. Nu har jo den forløbne Tid forandret dette Forhold noget. Der er fremkommet mindst to Klager, og disse Klager ere indgivne til den højtærede Justitsminister, den ene den 12te Oktober og den anden den 5te December sidste Aar, Klager, der, som det vil være i ærede Medlemmers Erindring fra Behandlingen af Varetægtsloven, indeholde saa alvorlige Sigtelser, at Offentligheden og dette Ting have Krav paa at faa at vide, hvad jeg altsaa nu vil bede den højtærede Justitsminister oplyse: Hvad der er